

VIAȚA: SECVENȚA ADN 160-61 ATG GTA TCC CGT AAG CAT GTG GCT CTG
 CTG GTG GTG CTG GCC TCC CAG ACG GAA GCC TTC GTC CCC ATG CTG
 AAG GAA CCC CGT GCS ACT GGG CTA CTG AAC GAA TTC GTA ATC CGG
 TCT AGG CCT GCG TCC GAA TCC CTG GAA GAT GGA TCT TTT TGC AAG
 AAG CCG CAT CTG AAC GGA TAC GGA GAG GTT CGT TCT TAT TGA TCT
 GAA GTC GTA GTT CCG GTC TAC TCG TCA GGA TAG AGG TCT TTT CGT
 GAA AAG CTG ATG TTG GCC CTG CAT GCT ACT AGG GAT GAT GGA TCT TTT

S FĂNTĂ EVOLUȚIE! STRIGĂ FRANK EINSTEIN, GHEMUIT ÎN SPATELE
 unui buștean. Că tot vorbeam despre Toate
 Formele de Viață Conectate. E uluitor.
 Două siluete înalte fac un pas înainte.

— Asta e o dovadă senzațională. De la insecte microscopice... la cele mai mari fiare. Cu toții am evoluat. Cu toții suntem conectați.

Sus în copac, Watson dă din cap. Lui nu i se pare deloc senzațional. Lui i se pare că e o nebunie. I se pare că e înspăimântător.

Ar spune ceva. Dar nu poate.

Și i-ar plăcea să poată vorbi, pentru că de data asta e serios îngrijorat că Frank Einstein nu va putea ieși din încurcătură.

— Nu-ți face griji, Watson, spune Frank. Mă gândesc eu la ceva.

— **BBBAAWWWKKKKRRR!** mârâie megapredătorul.

— **CHHHKKKKCHHHKKKK!** huruie monstrul de lângă el.

Amândoi se răsucesc încet și se uită la oamenii ghemuiți în spatele bușteanului.

— Uh-oh, spune Frank Einstein, dându-și seama brusc că nu mai e regele lanțului trofic. Acum e vorba despre supraviețuirea *celor mai isteți*.

U N FLUTURE MONARH, PORTOCALIU CU NEGRU ȘI CU PETE ALBE

(A) bate din aripi și...

...e strivit de fălcile unei broaște-leopard verde cu negru, cu limbă lipicioasă (B) ...

... care e brusc înghițită de un biban cu gură mare care sare din apă (C) ...

... care e agățat din plonjon în ghearele ascuțite ale unui șoim cu coadă roșie (D)...

... care nimerește în labele unei pisici de casă alb cu portocaliu ce face un salt (E)...

... care e fugărită prin pădure de un ogar lătrător (F) ...

... care se oprește dintr-odată când aude doi oameni urlând (G)...

Respect pentru oameni și cărți

OVITURĂ CU CAPUL!

— Șut cu Răsucire!

Ogarul se uită fix la cei doi omuleți care se luptă pe pajiște.

— Îmbrățișarea Ursului!

— Vârtejul Avionului!

Câinelui nu-i miroase deloc a mâncare. Se întreabă pentru ce se bat atunci omuleții.

— Plesnitură cu Capul!

— Blocaj la Picioare!

Un om mai mare apare din marginea luminișului.

— Frank! Watson! strigă Bunicul Al. Ce-ar fi să mă ajutați puțin să ridic corturile?

— Ahhhh, spune Frank Einstein.

— Te-am pus jos, zice prietenul lui, Watson.

Frank îl eliberează pe Watson din strânsoarea sa de la nivelul capului. Watson îl eliberează pe Frank din blocajul de la picior.

— Și hai să ne grăbim puțin! strigă Bunicul Al. Pentru că Al cel Atomic nu vrea să vă doboare cu al său Berbec Nuclear.

Se apleacă în față, flexându-și brațele ca la wrestling. Watson se uită surprins la Frank.

— A zis „Al cel Atomic“? Asta înseamnă că Bunicul Al a fost luptător?

Frank își curăță noroiul și iarba de pe pantaloni.

— Nu l-am întrebat nicio dată. Dar nu m-ar mira.

Ogarul pufnește și o ia la goană spre pădure.

Pisica de casă cu dungi albe și portocalii stă într-un arțar, la o înălțime sigură, și își linge laba dreaptă.

Frank îi întinde mâna lui Watson și-l ajută să se ridice.

Își ia dintr-un tufiș centura aurie și scânteietoare de la wrestling și o aruncă peste un umăr.

— Acest meci din campionat va continua mai târziu.

Frank înșfacă centura.

— Mai aveai două secunde și leșinai.

Înalță centura deasupra capului.

— Campioooooon Mondiaaaaaal... FFFFFrrrrraaaaaank
EINSTEIN!

Watson îl face praf cu karatele pe Frank și-și ia înapoi centura.

— Nici să nu te gândești! Doar te-am adus unde voiam.

Cei doi băieți râd. Se opresc în mijlocul pajiștii și privesc norii luminați de soare de pe cerul albastru de deasupra lor, ascultă bâzâitul unei albine care dă târcoale unui trifoi înflorit, inspiră mirosul iazului din spatele lor și al copacilor din jurul lor.

— Cât de minunat e totul, spune Watson. Pădurea deasă. Vacanța pură. Nimic de făcut, doar prosteală și relaxare.

Frank se uită la albină, la floare, la șoimul de deasupra, la pisica suită în copac. El vede ceva diferit.

— Pentru noi e relaxant. Pentru că noi suntem în vârful

lanțului trofic. Dar privește în jur, Watson. Uităm că și noi suntem parte din asta. Tot ce trăiește este interconectat. Și e perfect că aici e Parcul Statal Darwin. Pentru că omul de știință Charles Darwin a fost cel care a numit viața Lupta pentru Existență. Fiecare minut, din fiecare zi... mănâncă sau ești mâncat.

— Bine, hai că e deprimant, spune Watson. Dar cel puțin avem o vacanță departe de vicleanul de T. Edison și de diabolicul lui Domn Chimp. Și mergem la pescuit.

Frank lovește în centura de campion a lui Watson.

— Pentru că noi suntem *regii lanțului trofic*.

— Și e bine să fii regele.

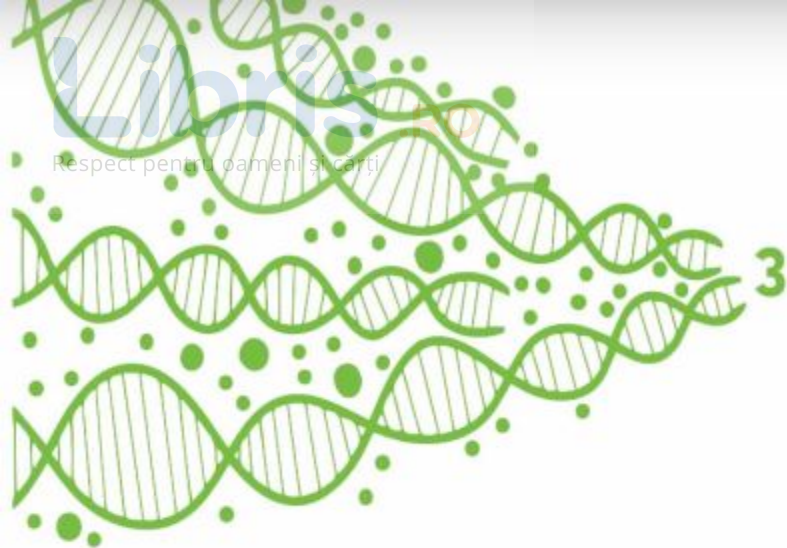
— Și e bine să te mai și relaxezi din când în când și să nu ai urgențe...

Băieții merg pe pajiște și trec peste pârâu în drumul lor spre corturi.

Un bubuit, un zgomot de lemn spart, un țipăt, o ciocnire, sunetul *nino nino nino nino* al unei sirene despică liniștea asfințitului în pădure.

— Am vorbit prea devreme, a spus Frank.

El și Watson o iau la goană spre corturi.

W IIIIII-OOOOOO, WIIIIII-OOOOOO, WIIIIII-OOOOOO SE AUDE un plâns în mijlocul pădurilor din Parcul Darwin. „Yaah! HUUU! HAAAH!” Urlete sălbatice se adaugă vacarmului.

Un stol de ciori speriate explodează pe cer, fluturând din aripi și croncănind.

Veverițe panicate, iepuri și șoareci de câmp fug, sar, caută desperați adăpost.

Frank și Watson se opresc la marginea taberei și văd de unde vin toată larma și haosul — o grămadă gigantică de crengi de copaci rupte, sărind în sus și zguduindu-se și urlând.

Chiar acolo unde fuseseră corturile lor.